

Decreto della Pontificia Commissione Biblica riguardante l'autore e la verità storica del Quarto Vangelo.

Propositis sequentibus dubiis Commissio Pontificia de re biblica sequenti modo respondit:

DUBIUM I. — Utrum ex constanti, universali ac solemnī Ecclesiae traditione iam a saeculo II decurrente, prout maxime eruitur: a) ex SS. Patrum, scriptorum ecclesiasticorum, imo etiam haereticorum, testimoniis et allusionibus, quae, cum ab Apostolorum discipulis vel primis successoribus derivasse oportuerit, necessario nexu cum ipsa libri origine cohaerent; b) ex recepto semper et ubique nomine auctoris quarti Evangelii in canone et catalogis sacrorum Librorum; c) ex eorundem Librorum vetustissimis manuscriptis codicibus, et in varia idiomata versionibus; d) ex publico usu liturgico inde ab Ecclesiae primordiis obtinente; praescindendo ab argumento theologico, tam solido argumento historico demonstretur Iohannem Apostolum et non alium quarti Evangelii auctorem esse agnoscendum, ut rationes a criticis in oppositum adductae hanc traditionem nullatenus infirmant?

Resp. Affirmative.

DUBIUM II. — Utrum etiam rationes internae, quae eruuntur ex textu quarti Evangelii seorsim considerato, ex scribentis testimonio, et Evangelii ipsius cum I Epistola Iohannis Apostoli manifesta cognatione,

censendae sint confirmare traditionem quae eidem Apostolo quartum Evangelium indubitanter attribuit? Et utrum difficultates quae ex collatione ipsius Evangelii cum aliis tribus desumuntur, habita prae oculis diversitate temporis, scopi et auditorum, pro quibus vel contra quos auctor scripsit, solvi rationabiliter possint, prout SS. Patres et exegetae catholici passim praestiterunt?

Resp. Affirmative ad utramque partem.

DUBIUM III. — Utrum, non obstante praxi quae a primis temporibus in universa Ecclesia constantissime viguit, arguendi ex quarto Evangelio tamquam ex documento proprie historico, considerata nihilominus indole peculiari eiusdem Evangelii, et intentione auctoris manifesta illustrandi et vindicandi Christi divinitatem ex ipsis factis et sermonibus Domini, dici possit facta narrata in quarto Evangelio esse totaliter vel ex parte conficta ad hoc ut sint allegoriae vel simbola doctrinalia, sermones vero Domini non proprie et vere esse ipsius Domini sermones, sed compositiones theologicas scriptoris, licet in ore Domini positas?

Resp. Negative.

Die autem 29 Maii anni 1907 in Audientia ambobus Reverendissimis Consultoribus ab Actis benigne concessa, Sanctissimus praedicta responsa rata habuit et publici juris fieri mandavit.

FULCRANUS VIGOUROUX P. S. S. }
LAURENTIUS IANSENS O. S. B. } *Consultores ab actis.*

